

yderligere Sikkerhed fra Regeringens Side i den af mig omtalte Retning, dog nødvendig vilde have disse Friheder og Rettigheder, som vi sætte Priis paa, henregnede til de særlige Anliggender, som opregnes i § 2, da er dette noget af det Forunderligste, jeg længe har hørt; thi naaget den Grund, han gav, i og for sig selv visstnok ikke i mine Dine er urigtig, nemlig, at saa kunde disse Friheder og Rettigheder forandres ved stempel Lov, saa var det netop det, han streb saa hart for ved forrige Behandling af dette Lovforslag, da han paa- stod, at det gjorde slet ingen Forskjel. Det var netop, hvad der var den store Tvist imellem os, blandt Andet om Trykkesfriheden, at han sagde, det kommer slet ikke derpaa an, enten det er af tre Rigsdage, at Bestemmelser om Forandringer deri skulde vedtages, eller kun af een, det gjør aldeles ingen Forskjel. Derfor undrer jeg mig over det, han nu har udtalt; men dernæst maa jeg forundre mig dobbelt over, at en saa klarsynet Mand ikke kan forudsæe dette, at naar vi først have indskrænket Danmarks Riges Grundlov til de særlige Anliggender, saa gaaer det vistnok ikke an, at vi ville bede om, at den ogsaa maatte komme til at gjælde for noget Andet end de særlige Anliggender, og det var jo netop det, han vilde have, at vi skulde have en Sikkerhed for, at Anliggender nemlig, uden efter den indskrænkede Grundlov at høre til de særlige Anliggender, dog alligevel skulde være sikret som særlige Anliggender og endnu mere sikret ved, hvad der var opført i § 2. Dette kan jeg derfor slet ikke indlade mig paa. Forøvrigt skulde det være mig hjært, om baade han og flere vilde forene deres Tanker med mine, forsaavidt vi kunde faae en yderligere Sikkerhed; men efterat have stemt for det nærværende Grundlovsforslag med Ja, seer jeg rigtignok ikke, hvorledes der skulde være mindste Udset til.

J. M. Hansen: Jeg betragter den foreliggende Sag idag ganske saaledes, som jeg hidtil har betragtet den, hvergang den tidligere har været til Forhandling. Fra det Dødelik, jeg tilligemed Thingets Fleertal maatte erkjende Nødvendigheden af at gjøre idetmindste

et Forsøg paa at komme til en Heelstatsforfatning, fra det Dødelik har jeg ikke kunnet see, at vi kunde komme nogen anden og sikkrere Vej til at gjøre dette Forsøg end ad den Vej, som vi ere slaaede ind paa, og hvorpaa vi idag ere i Begreb med at gjøre et videre Skridt fremad. Det er ganske vist, at der er Bestemmelser i det foreliggende Forslag, som, da det første Gang blev bragt herind, have været mig meget imod. Det hele Indhold af § 2 har jeg været meget imod. Heri gjorde Folkethingets Majoritet ved 2den Behandling under denne Sags første Foretagelse heri Thinget en Forandring, idet den vedtog en § 2 i forandret Skikkelse, der gik ud paa at bestemme, hvad der skulde være fælles, og erklærede, at Alt, hvad der ikke var nævnet som fælles, skulde være særligt. Det var en Affattelse, som tiltalte mig, og som jeg ansaae for den retteste og sikkrste, og som jeg ogsaa holdt fast paa; men ved samme Sags 3die Behandling blev af Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) stillet et Forslag til at vende tilbage til Regeringens oprindelige § 2, som gik ud paa at nævne, hvad der skulde være særligt. Jeg skal i Forbigaaende her med det Samme berigtige en Uttring af den høitærede Premierminister ved 1ste Behandling, nemlig den af ham udtalte Formening, at Affattelsen af § 2, som den nu foreligger, skriver sig fra Thinget. Det er urigtigt. Affattelsen af § 2, som den nu foreligger, med Undtagelse af Punktet om Udskrivningen, var en Affattelse af det Ørstedste Ministerium. Hvad den høie Premierminister omtalte, havde Høysyn til Justits- og Politisvæsenet, men den hele Paragraph er, paa den nævnte Undtagelse nær, bleven forelagt i den Skikkelse, hvori den nu 2de Gange er vedtagen af det Ørstedste Ministerium, og kan saaledes ikke siges at skulde Folkethinget sin Redaction. Det andet Punkt, jeg havde meget imod, var den Slutningsstilføining i § 2, ifølge hvilken dens Bestemmelser kunde forandres ved stempel Lov, idet jeg strax fra første Færd af nærede stor Frygt for, at man efter Tid og Leilighed vilde udvotere et eller flere af de der omtalte særlige Anliggender, hvortil man aldrig kunde vente ved en Lov fra det Fælles at ind-